

[Voigt.]

citeret af fru Nathalie Lind, det, der står i Ekstra Bladet, men med denne lovbestemmelse krænker man retsbevidstheden, juridisk er det da korrekt, at man overtræder loven, men jeg synes ikke, man gør det moralsk. For hvis vi nu laver en lov, der siger: I skal sandelig slå jeres børn, hvis de ikke spiser op, ja, så overtræder folk da ganske givet denne lov, og her siger jeg simpelt hen til folk: hvis I kan bevise, at I har reddet livet ved ikke at bruge sele, ja, så har I sørme moralsk pligt til ikke at tage denne sele på, for så risikerer I jo at blive slået ihjel. Jeg kan ikke se, at vi her fra dette tings side kan gøre os til herre over liv og død og sige: nu skal I gøre det. Jeg har sagt det før, men det skal gentages: hvis der bare er ét eneste tilfælde, hvor vi kan sige at den tvungne brug af sikkerhedssele kan medføre død og alvorlige kvæstelser, så kan lige så mange statistikker tale for det sagligt rigtige i sikkerhedssele, men så må vi ikke lovgive om det. Jeg har aldrig nogen sinde bestridt, at selet havde en god virkning. Jeg er overbevist om, at den redder mange menneskeliv, men når det er de enkelte tilfælde, så er vi ude på meget farlig grund.

Vi har jo hørt nu her i den sidste uges tid, ja, de sidste 14 dage, hvordan man fra såkaldt liberale partier har snakket om personlig frihed, at vi skal have lov at færdes, hvor vi vil, osv. Hvorfor må man ikke gøre det i sin bil? Hvorfor må man ikke have lov at køre i den bil, når det kun er sig selv, man kan skade? Hvorfor må folk ikke selv bestemme, om de vil slås ihjel? Det kan ikke hjælpe noget, man kommer og pådutter mig: ja men Voigt går ind for hastighedsbegrænsning. Det er en anden situation, fordi dér kan man skade andre med et instrument, en bil, når man mister magten over de dresserede kræfter og naturkræfterne får overmagten. Her står vi i en situation, hvor vi kun kan skade os selv, og det må mennesker have lov til. Jeg synes, at hr. Hilmar Baunsgaard sagde det udmærket i sidste samling: hvad bliver det næste? Det bliver, vi skal gå med lange uldne underbukser f.eks. fra i morgen og frem til foråret.

Jeg henstiller meget til de såkaldt liberale kræfter her i tinget, der taler så meget om den

personlige frihed, at de kommer til en erkendelse af, at vi er ude på forkert grund her, er ude i en forkert lovgivning. Såfremt man ikke vågner op og prosterer, vil vi en skønne dag vågne op og konstatere, at det er tekno-kraterne og de virkelige magthavere, der har gjort Danmark til et tvangssamfund, og det må guderne da forbyde. Det mest forførende aspekt i hele denne sag er dog, at det gøres velbegrundet at gøre selet tvungen, og derfor vil den alligevel slå sig selv helt eftertrykkeligt i halen — jeg kan se, min taletid er udløbet, men der bliver jo lejlighed til en anden runde.

Guðme (RV):

Jeg kunne i og for sig have holdt både hr. Otto Mørchs og fru Nathalie Linds taler, men da de nu selv har holdt dem, er det jo ikke min opgave at gentage dem.

Derfor vil jeg nøjes med kort at konstatere, at når der i det radikale venstre er absolut afstandtagen fra det forslag, hr. Voigt her fremsætter, skyldes det ikke — og dér er vi jo i overensstemmelse med de to andre ordførere, som jeg nævnte før, hr. Otto Mørch og fru Nathalie Lind — at der er enighed inden for den radikale gruppe om, at sikkerhedsseletvungen er ønskelig. Den afstemning med navneopråb, vi to gange havde her i juni måned, viste jo tværtimod det modsatte: der er delte opfattelser inden for den radikale gruppe.

Men der er ikke mere nogen tvivl om, at den vedtagelse, der fandt sted i juni måned, er den endelige og den bindende, hvorfor jeg på hele gruppens vegne kan tilkendegive, at vi ikke finder rimelighed i at skulle have en ny afstemning om noget, der er afgjort på en overbevisende måde allerede for 4 måneder siden. Jeg kan dertil føje, at i den argumentation, som hr. Voigt er kommet med såvel i lovforslaget, fremsættelsestalen som i de bemærkninger, han nu her gjorde, er der jo ikke tilføjet noget nyt. Det, vi hører, er de argumenter, der én gang er taget stilling til, og hvor folketinget én gang med et flertal har truffet sin afgørelse. Derfor er der ingen grund til, at dette skal prøves på ny, og når det sker, vil vi i hvert fald fra den radikale gruppes side stemme imod det stillede forslag.